

1. Rav Hai Gaon's Answer (Otzar haGaonim, Teshuvot, Rosh HaShanah 34a), Part 1

הדבר שאנו יוצאין מידי חובותינו ועושיין בו רצון יוצרנו נכון הוא וברור בידינו... מנין אנו יודעים כי יש עלינו מצוה לתקוע ביום זה? ועקר התורה הכתובה מנין אנו יודעים כי היא תורת משה שכתבה מפי הגבורה, אלא מפי עם ישראל, הנה אלו המעידים עליה גם הם מעידים כי במעשה יצאנו ידי חובותינו וכי כן העתיקו בקבלה מפי הנביאים הלכה למשה מסיני. ודברי הרבים הוא המוכיח על כל משנה ועל כל גמרא, ויותר מכל ראיה מזה פוק חזי מה עמא דבר, זה העיקר והסמך ואחר כך אנו מביטים בכל הדברים שנאמרו במשנה או בגמרא בענין הזה, ומה שיעלה מהם ויתרץ כאשר את נפשותינו מוטב, ואם יש בה כלום שלא יתכוין כאשר בלבבינו ולא יתברר בראיה אינו עוקר את העיקר.

Our knowledge that we fulfill our obligation [with these sounds] and fulfill the desire of our Creator is established and clear to us...

How do we know that we are obligated to blow shofar on this day? And regarding the essential text of the Torah, how do we know that this is the Torah of Moshe, written from Gd's word? It is from the mouth of the Jewish nation. Their mouths testify to it, and they also testify that our deeds fulfill our ritual obligations, and that this has been transmitted by tradition from the prophets, the law of Moshe at Sinai. The words of the masses testify to every mishnah and gemara, and beyond any proof is the [Talmudic] principle, "Go see what the nation says." This [national practice] is the essence and basis, and after that we look at the declarations of the mishnah and gemara in such matters, and whatever emerges from them and we resolve is good. Anything that does not match that which is in our hearts and which cannot be proved does not uproot the essence.

2. Rav Hai Gaon's Answer (Otzar haGaonim, Teshuvot, Rosh HaShanah 34a), Part 2

שברים ותרועה אחת הם, זה וזה תרועה נקראים ושמא בעלמא הם שנקראים שנים... ואמרתם במלכות תשר"ת או התש"ת או התר"ת הם עיקר הלא תמצא שלא תקענו במלכות כלל... כל אלו דברי קנתרין ותואנות מאחר שידוע לכם כי יד' צוה בכל אחת תרועה ופשוטה לפניה ופשוטה לאחריה וידוע לכם כי ג' שברים ותרועה אחת הן...

Shevarim and Teruah are the same, each of them is called "Teruah", and it is just in name that we identify them as two different sounds... And you said that in Malchuyot the Tekiah-Shevarim-Teruah-Tekiah or Tekiah-Shevarim-Tekiah or Tekiah-Teruah-Tekiah is the essence, so that it turns out that we haven't blown for Malchuyot at all [since we don't blow all three sets]... All of this is just looking for trouble. It is known to you that the Hand of Gd commanded for each to blow a Teruah with a straight sound before it and after it, and you know that Shevarim and Teruah are the same...

3. Rav Hai Gaon's Answer (Otzar haGaonim, Teshuvot, Rosh HaShanah 34a), Part 3

ואל תחשבו בלבבכם כי בימי ר' אבהו נפל ספק בדבר הזה... וכך היה הדבר מימים קדמונים מנהג בכל ישראל, מהם עושים תרועה יבבות קלות, ומהם עושים תרועה יבבות שהם שברים, ואלו ואלו יוצאין ידי חובתן, כי שברים כבדים תרועה הם ויבבות קלות תרועה הם... ולא פלוגתא היא ולא היו אלה מטעים את אלו, אלא מר כי אתריה ומר כי אתריה. וכשבא ר' אבהו ראה לתקן תקנה שיהיו עושיין בה כל ישראל מעשה אחד, ולא יהיה ביניהם דבר שההדיוטות רואין אותו כחלוקה וכו'.

Don't think that doubt in this began in the time of Rabbi Avahu... Such was always the custom throughout Israel; some did Teruah as light sounds, and some did Teruah as the Shevarim, and each fulfilled their obligation, for heavy Shevarim are Teruah and light sounds are Teruah... There was no conflict, and each did not mislead the other, but each did according to his place. And when Rabbi Avahu came, he saw fit to enact for all Israel to do the same thing, lest they have something which uneducated people would perceive as split.

Rav Achai Gaon (680 – c.760)

4. Tosafot, Commentary to Zevachim 102b

פריך רב אחאי - בכל מקום לשונו משונה כדאשכחן בריש כתובות (דף ב:) "פשיט רב אחאי." ומתוך כך היה אומר רבינו שמואל דהוא רב אחאי שעשה השאלות שהיה מרבנן סבוראי דבתר רבינא ורב אשי, דהוסיף הוראה, וכתבו אחרי כן דבריו בסוף הש"ס. ומיהו בההיא דכתובות אשכח רב אשי דמיירי בתריה.

Parich Rav Achai – His language is always unique, as seen in Ketuvot 2b "*Pashit* Rav Achai." Because of this, Rashbam said that this is Rav Achai who composed the Sheiltot, who was among the Savorai after Raveinu and Rav Ashi, adding halachic rulings, and afterward they recorded his words at the end of the gemara. But in the case in Ketuvot we find Rav Ashi [recorded] after his position.

5. Tosafot, Commentary to Ketuvot 2b

פשיט רב אחאי - לא כמו שפירש רשב"ם... שהרי כאן רב אשי עונה על דבריו! אלא אומר רבינו תם שהוא אמורא וכל אמורא היה תופס לשונו כמו מגדף בה ר' אבהו (סנהדרין ג:) תהי בה ר' יוחנן (ב"ק קיב:) לייט עלה אביי (ברכות כט.).

Pashit Rav Achai – Not as Rashbam explained... for here Rav Ashi responds to his words! Rather, Rabbeinu Tam sid he was an amora, and each amora used unique language, like Megadef Rabbi Avahu, Tahi bah Rabbi Yochanan, Layit Abbaye against him.

6. Netziv, Petach ha'Emek 1:6

שדבריהם כגחלי אש ומאירים כחמה, כי אופני ההוראה המה.

Their words are as fiery coals, illuminating like the sun, for they are the *ofanim* of Halachah.

7. Rabbi Yitzchak ben Sheshet Perfet (14th c. Spain/Algeria), *Shu"t Rivash* 394

...ובתוכם הגאון רב אחא משבחה ז"ל שדבריו מקובלים כאלו נכתבו בתלמוד...

Among [the authorities] was Rav Acha of Shabcha, whose words are accepted as though recorded in the gemara...

8. Rabbi Sherira Gaon, *Iggeret Rav Sherira Gaon, Tekufat ha'Gaonim* 112

ובתריה מלך מר רב נטרוי כהנא בן מר רב אמונה, ומן בגדד היה, ומן תותירא ברא. וביומיה סליק רב אחא משבחה לארץ ישראל דמר רב נטרוי שמעיה הוה, וכד אדבריהו נשיאה עליהו סליק להתם.

And after him reigned Mar Rav Natroi [or Natrunai] Kahana, son of Mar Rav Emunah, from Baghdad, from Totira Bra ["the outer bridge"?. In his day Rav Acha of Shabcha left to Israel, for Rav Natroi was his student, and when the Nasi elevated him over [Rav Acha], he went there.

9. Netziv, Petach ha'Emek 2:6

ולא נודע מרכז הליכות גאון להר הקודש לעת כזאת אשר מימות אביי ורבא ואילך נתדלדל מאד ישיבת א"י, ולא היה שם ישוב ישראל בכדי להרביץ תורה לתלמידים, והלא יותר טוב היה שילך לאיזה מדינה מיושבת מישאל והיה מגדיל תורה ומאדירה בקרבם! ואי משום מצות ישיבת א"י הלא כדי ללמוד תורה שרי אפי לצאת משם, מכש"כ שאינו מחויב לעלות לא"י!... בשביל מצות ישיבת א"י ודאי לא היה מחויב במקום שהיה מבטל ת"ת דרבים שהיה יכול להיות ע"י גדול כמוהו! לכן נראה עיקר הטעם באשר עיקר קיומה של תורה שהיה בישיבות בבל הוא מחמת שלא היו בשאר מדינות גדולי תורה שירביצו שם תורה לרבים, והיו משלחים גם בניהם וגם מספיקים לישיבות בבל, ואם היה רבינו מתיישב באיזו מדינה והיה מרביץ תורה שם היה נגרע כח הישיבות בבבל, כאשר היה באמת עפ"י ארבעה מטיבי לכת שנשבו בימי ר' האי גאון ז"ל... אבל ר"א גאון בחסידותו ובטוב מזגו שהוא עמוס בחסד אל כל היום כמש"כ בפתח הראשון לא רצה שיגיעו על ידו רעה ובלבול במקום תורה שיצא משם... ע"כ ראה לשבת בא"י וקיים בזה ת"ת דרבים בא"א, דמעולם זאת על ישראל דא"י והר הקודש מקום מקודש לתורת אלקי ישראל ואין חכמת התורה כחכמת א"י... היו משלחים אליו שאלות מכל מושבות ישראל, ונר א' הדולק בהר הקודש הוא אור לכל ישראל במושבותם, משא"כ אם היה יושב במדינה פרטית לא היו משלחים אליו יותר מלגאוני בבל שבימיו...

10. Netziv, Petach ha'Emek 1:8

האר"י והרמ"ק אשר עינם צפו למרחוק אמרו דרב אחא בעל השאלות גלגול רב אחאי הקדמון, והוסיפו לראות שהוא ז"ל תקן נשמת אחאב המלך. והנה אף כי דרך אדם להתבייש בהשתמשו בטלית שאינה שלו, בכ"ז לצורך שעה עת לכל חפץ לכל אדם לפי פעלו, כך עבודתי תמה בזה הספר הקדוש הביאני להתלבש בטלית שאינה שלי ואומר לכל "שאול הוא לי", ואומר אחאב הי כלול במדת החסד, כמפורש בכתוב... ובא רבינו אשר היה כלול ג"כ במדת החסד, עד אשר נדחה מפני ריש גולה שהיה שונאו וסמך את תלמידו, ויצא והלך לו רבינו לא"י ולא רצה להיות להם למוקש במקומו. והנה מלבד שהביא רבינו בס"י צ"ג מאמרם ז"ל בסוטה ד' י"ד "מ"ד אחרי ד' אלקיכם תלכו?" כו"ו והוא מיוסד על מדת החסד, עוד הוסיף להביא דרש אחר...

Parshah Questions: Vayelech

Devarim 31:12 Why do we bring children to Hakhel?